

DET NORSKE VERITAS AS
DNV Energy

Veritasveien 1
1322 Høvik, Norge
Tlf: +47 67 57 99 00
Fax: +47 67 57 99 11
<http://www.dnv.com>
Org. No: NO945 748 931 MVA

Finansdepartementet

Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
05/4721 Ø KnT

Vår ref.:
PRET/225003

Dato:
2007-08-14

Høring - utkast til Norges strategi for bærekraftig utvikling

Vi viser til brev fra Finansdepartementet, datert 5. juni 2007, med anmodning om høringsuttalelser til Norges strategi for bærekraftig utvikling.

Det Norske Veritas (DNV) har lest høringsutkastet med interesse og innledningsvis ønsker vi å presisere vår støtte til regjeringens ønske om å ytterligere styrke arbeidet for en bærekraftig utvikling.

Gjennom Det Norske Veritas sitt arbeid nasjonalt og internasjonalt for å "Sikre liv, verdier og miljø" ser vi viktigheten av å arbeide langsiktig og helhetlig for å oppnå "global påvirkning for en trygg og bærekraftig fremtid". Meldingen viser at dette også er regjeringens tilnærming gjennom at vårt felles ansvar for egne nasjonale problemstillinger samt internasjonale aspekter er ivarettatt i strategien.

På et overordnet nivå ønsker DNV å fremheve behovet for å ta en helhetlig tilnærming i arbeidet med bærekraftig utvikling. Vi vil spesielt understreke nødvendigheten av samarbeid på tvers av industrielle sektorer samt tverrfaglig forskning og utvikling. Videre vil vi vektlegge betydningen av helhetlig og systematisk arbeid med risikoanalyser, livsløpsvurderinger og konsekvensanalyser i forbindelse med innføring av tiltak og teknologi. Gjennom hele meldingen bør regjeringen også presisere viktigheten av å ha fokus på måling av resultater og den reelle effekten av tiltak og ettersjekking av at insentivordninger virker etter hensikten.

Det er viktig at de industrielle mulighetene for Norge i en bærekraftig verden ivaretas. Meldingen peker på en rekke tiltak som er nødvendige for å oppnå en bærekraftig utvikling og på mange av disse områdene har Norge allerede, eller er i ferd med å utvikle, en unik plattform. Dette i form av tjenester og produkter utviklet og generert i Norge, eller erfaring opparbeidet gjennom tiår med fokus på for eksempel strenge miljø- og utslippskrav fra virksomhet i Norge, samt samfunnsforsvarlig forvaltning av felles ressurser. Brukt på riktig måte kan dette gi norske bedrifter en svært god konkurranseposisjon, og skape forretningsmuligheter internasjonalt vi knapt har sett begynnelsen på. Mange av disse mulighetene tror vi primært er kompetanse- og tjenestebaserte, men like fullt eksporterbare.

Vi hadde derfor ønsket at det ble pekt noe sterkere på de markedsmessige mulighetene for norske bedrifter som ligger i en offensiv bærekraft-politikk.

Meldingen peker på et behov for styrking av grunnforskning samt miljørelevant forskning. Vi savner imidlertid sterkt en tydelig uttrykt ambisjon om et betydelig løft i norsk forskning! Norsk næringsliv vil i stadig høyere grad være avhengige av å levere tjenester med et høyt kompetanseinnhold, og dette oppnås ikke uten en vesentlig forskningsinnsats, også i anvendt forskning. Utvikling av nye tjenester og produkter som bidrar til en bærekraftig utvikling vil også kreve betydelig forskning, inkludert helt nye samarbeidsformer mellom dagens aktører på grunn av deres multidisiplinære natur.

Med utgangspunkt i DNVs rolle innenfor blant annet maritim virksomhet og områdene klima og energi har vi også følgende spesifikke innspill og kommentarer som vi mener vil styrke meldingen ytterligere.

Maritim virksomhet

Som påpekt i strategidokumentet har Norge i kraft av sin sterke posisjon som sjøfartsnasjon et ansvar for og ikke minst gode muligheter til å påvirke internasjonal skipsfart.

En bredest mulig internasjonal tilnærming er nødvendig for å oppnå effektiv utnyttelse og implementering av tiltak for å bedre sikkerhet og redusere utslipp til luft og vann.

Norges forhold til og engasjement i IMO vil i denne sammenheng være essensiell, men man bør også se på alternative initiativer for å katalysere internasjonale tiltak.

På miljøsidan, som står høyt på dagens agenda, er det klart at skipsfarten står overfor store utfordringer. Siden brenselceller, gassdrift og andre miljøvennlige energikilder trolig ikke vil være fullverdige realistiske alternativer før om mange år, vil tungolje og diesel fortsatt være dominerende for fremdrift av skip. På sikt kan utslipp av SO_x og NO_x til en viss grad løses ved utvikling av ny teknologi, mens reduksjon av CO₂ i overskuelig fremtid ikke kan løses på annen måte enn ved økt effektivitet og derved redusert drivstoff-forbruk.

Dette må ses i sammenheng med at samlet motoreffekt i forbindelse med nykontraheringer av skip og estimater for fremtidig transportbehov vil øke CO₂-utslippene betydelig de neste tiårene, mens landbasert industri i samme periode vil oppnå en betydelig reduksjon.

Man bør derfor søke tiltak for rask og effektiv reduksjon av forbruket gjennom å etablere frivillige samarbeidsformer der viktige og seriøse aktører relatert til operasjon av skip deltar. I tillegg til redere og flaggstater, tenkes det her i første omgang på drivstoffleverandører, lasteiere, havnemyndigheter og andre som kan bidra til å sette krav og standarder og komme frem til avtaler som alle parter kan akseptere for å oppnå redusert forbruk. Målet med slike prosjekter må være å påvirke instanser som EU og IMO gjennom å demonstrere at nye metoder og modeller kan fungere på en miljø- og kostnadseffektiv måte.

Norge bør i denne sammenheng være en aktiv pådriver for å utvide fremtidige klimaavtaler til også å omfatte utslipp av klimagasser fra skipsfart. Spesielt viktig er dette med henblikk på økt skipstrafikk i nordområdene der sikker og miljøvennlig drift vil være kritisk. I tillegg til de miljøgevinstene som kan oppnås gjennom slike initiativer, gir det Norge unike muligheter for å utvikle teknologi og ikke minst tjenester ved å utnytte vår kunnskap og erfaring på dette området.

Norge bør også spille en mer aktiv rolle i forbindelse med resirkulering og opphugging av skip. Dette omfatter i tillegg til sikring av arbeidsforholdene under selve opphuggingen, sterk fokus på menneskerettigheter, barnarbeid og ikke minst ansvarlig og sikker håndtering av potensielt giftige og miljøskadelige komponenter.

Norge bør også støtte opp under arbeidet med å få til en effektiv implementering av ILO-konvensjonen som skal sikre rettighetene til mannskapene om bord i norske og utenlandske skip.

Internasjonalt samarbeid for en bærekraftig utvikling og bekjempelse av fattigdom

Under overskriften "bistand og gjeldslette" er det sagt at "regjeringen vil i samarbeid med mottakerlandene styrke arbeidet med utvikling av godt styresett og korrupsjonsbekjempelse".

En fundamental forutsetning for at et land skal kunne utvikle seg og bekjempe fattigdom er, etter vårt syn, en god infrastruktur i form av institusjoner og styresett. Her tror vi Norge kan ta en mer aktiv rolle med langsiktig assistanse til mange land, både i form av institusjonsbygging og i å bygge opp en kultur for etterlevelse av de prinsipper som vedtas. Vi kunne derfor ønske at dette ble fremhevet noe sterkere i rapporten.

I dette kapitlet vises det blant annet til programmet ”olje for utvikling”. Det foreslås et sterkere fokus på å legge opp tilsvarende / tilstøtende programmer innenfor ”energi for utvikling” som blant annet kan omhandle karbonfangst- og lagring.

Videre fremheves det at Norge vil ta initiativ ovenfor andre kyststater i det nordatlantiske området for å utvikle høye krav til miljø og bærekraft for de felles havområdene. Det kan understrekes at Norge i denne sammenhengen har et unikt geografisk utgangspunkt for å ta en ledende rolle innenfor overvåking av sårbare områder, basert på nedlasting av satellitt-data på norsk territorium.

Vi ser også positivt på at vår tidligere kommentar (fra høringsrunde av skisse til nasjonal Handlingsplan for bærekraftig utvikling – Nasjonal Agenda 21) angående manglende referanse til korrupsjonsbekjempelse som viktig virkemiddel for fattigdomsbekjempelse er tatt til følge og inkludert her. Vi ser likevel at dette temaet med fordel kunne vært styrket og at det er av betydning for en bærekraftig utvikling her hjemme så vel som i utviklingsland. Det er viktig å presisere at korrupsjonsbekjempelse ikke kun er utenrikspolitikk.

Klima og Energi

Kapittel 4.3 Klimaufordringen

Dette kapitlet understreker Norges rolle i forhold til teknologiutvikling innenfor karbonfangst- og lagring. Det er vår mening at Norge innenfor dette viktige området også kan spille en internasjonal rolle i form av kompetanseoverføring og tjenesteyting. Norge har også unike naturressurser i form av undersjøiske lagringsmuligheter for CO₂, og kan spille en internasjonalt viktig rolle i form av å legge til rette for infrastruktur for anvendelse av disse lagrene.

Kapittel 6.2 Klima, ozonlaget og langtransporterte luftforurensninger

I dette kapitlet fremstilles bruk av biofuels som entydig positiv. Satt i et perspektiv av bærekraftig utvikling, er vi av den klare oppfatning at man bør nyansere dette. Problematikk rundt matvaretilgang og pris, økning i produksjon av gjødselintensiv biomasse etc. er alle aspekter som hører hjemme i et bærekraft-perspektiv.

Det skrives også at aktører som stilles ovenfor priser på utslipp har bedre oversikt over hvilke tiltak som er mest effektive enn det myndighetene har. Dette kan til en viss grad være riktig. Samtidig er det til noen grad manglende beslutningsgrunnlag også hos den enkelte aktør på dette området. Vi mener derfor at myndighetene har et ansvar i forhold til å sikre en samfunnsmessig langsiktig læring på dette området, i form av etterprøving av tiltak på kort og lang sikt etter implementering.

Blant nye klimatiltak i revidert budsjett nevnes blant annet kjøp av kvoter for å dekke statsansattes internasjonale tjenestereiser med fly. Det finnes en rekke frivillige systemer som kan benyttes av selskaper eller enkeltpersoner for å kompensere sine utslipp. I den forbindelse ønsker vi å presisere at i likhet med de fleksible mekanismene CDM og JI, er kontroll av en uavhengig tredjepart avgjørende for å sikre troverdigheten av disse systemene. En kjøper av utslippskvoter må kunne være sikker på at kvoten tilsvarer en reell og addisjonell utslippsreduksjon og at denne ikke også er blitt solgt til andre.

Utviklingen av internasjonale standarder for disse frivillige systemene som garanterer at de er robuste og troverdige er derfor meget viktig.

Videre trekker dette kapitlet igjen teknologiutvikling frem som et viktig mål. Det er vår mening at utvikling av kompetanse og tjenester bør fokuseres i like sterk grad. Kompetansebygging og forskning er essensielle virkemidler også for oppbygging av norsk teknologi for eksport, og det savnes et større fokus på disse elementene.

Kapittel 6.4 Naturressurser

Her diskuteres blant annet problematikken rundt lokalisering av vindkraftverk. Det anbefales at regjeringen setter i gang et arbeid med utarbeidelse av en nasjonal plan for vindkraftutbygging som inkluderer en konsekvensanalyse i forskjellige områder og som basert på dette kan gi føringer for hvor slik utbygging kan gjennomføres.

Med vennlig hilsen
for DET NORSKE VERITAS AS

Sven Mollekleiv
Direktør for samfunnsansvar